

пакъ го хващаше. Когато ни видѣ да се притичаме на помощъ, негърътъ се убодри и дръпна съ такава сила крокодила, че главата на животното се вдигна цѣла надъ водата. Моментътъ бѣше най-удобенъ. Гръмнахме и двама и звѣрътъ плувна надъ водата. Единъ куршумъ го бѣше улучилъ право въ окото, дето се целѣхме. Горкиятъ негъръ бѣше цѣлъ окжсанъ, а лѣвата му ржка — строшена.

„Другъ пжтъ бѣхъ взелъ пушката и кучето си и тръгнахъ край брѣга на рѣката да се разходя. На едно мѣсто въ рѣката имаше голѣмъ островъ, образъль съ трѣстика и храстъ, дето се криеха разни звѣрове и птици. Като доближихъ острова, забелязахъ, че отъ храсталака излѣзоха на брѣга две малки мечета и почнаха да се борятъ по пѣска. Докато гледахъ тази забавна борба, единъ черенъ пѣнъ изплава отъ водата и бавно почна да се присламчва къмъ мечетата. Тѣ не забелязваха опасността, която ги приближаваше. Крокодилътъ тихо хвана едного за крака. То изпищѣ и почна да вие като прибито куче. Другото избѣга въ храсталака. И тъкмо, когато крокодилътъ се готвѣше да отвлече жертвата си въ водата, изъ храсталака изкочи една голѣма мечка и хвана здраво мечето презъ кръста. Започна се усиленa борба. Мечката теглѣще детето си, което пищеше отъ болки, а крокодилътъ го влечеше къмъ водага. Най-сетне кракътъ на мечето се откъсна и майката почна да лиже раната му и да следи съ кървави очи противника си, който стоеше на сжщото мѣсто, безъ да се отдалечи. Двамата противници се измѣрваха съ очи и се готвѣха за нова борба.

„Отеднажъ мечката се хвърли на гърба на крокодила и почна яростно да го дави. Крокодилътъ се въртѣше, гърчеше опашката си, съ която се мъчеше да удари мечката. Най-последой сполучи да я удари и то така силно, че тя отхвъркна два метра на страна и падна замаяна. Петъ минути тѣ стояха неподвижни. Но ето мечката се вдигна и съ отчаена яростъ се хвърли наново върху крокодила. Борбата бѣше ужасна. Мечката гризѣше противника